

KORSVIS, adv. I korsform, i kors. *Lägga k. Gå k.*

KORSVÄG, m. 2. 1) Tvenne vägar, som korsas hvarandra. — 2) Stället, der detta sker.

KORSÅNGARE, korsångare, m. 3. 1) En, som vid gudstjensten sjunger i koret af en kyrka. — 2) Sångare, som tillhör kören vid en opera.

KORSÖRT, kärnsört, f. 3. (bot.) En art Kohvete. Melampyrum cristatum. — 2) Se *Allmän Boört*.

KORT, kört, n. 3. (fr. *Carte*, lat. *Charta*) 1) Af långt firsidig pappskifva med målade figurer, hvilken begagnas till spel. Spelkort. *Högt, lågt k.*, som i spel har hög, låg värde. *Goda, dåliga k.*, i spel fördelaktiga eller tvärtom. *Spela k.*, spela med begagnande af spelkort. *Gifva, kasta, lägga k.*, se *Gifva*, &c. *Blanda k.*, blanda om korten med hvarandra, innan man ger, o. s. v. Se f. ö. *Blanda, Lägga, Spå, Titta*. — Har flera sammansättningar, såsom: *Spel-, Tarock-, Piket-, Cambiokort*, m. fl. — 2) Se *Sjökort*. *Platt k.*, sjökort öfver en mindre del af jordens yta, konstrueradt under det oriktiga antagande, att denna del är plan. *Växande k.*, der alla meridianer äro parallella och latitudsgraderna växande. — 3) Se *Inträdeskort*. *Adresskort*, *Notifikationskort*, *Bjdningskort*. — *Ss. K-fabrik, -fabrikör, -målning, -tillverkning*.

KORT, kårt, a. 1. 1) Som har föga längd, eller som icke har samma längd som en annan sak. *K. hår. K. rock, kappa. K-a ben. Hafva ena armen k-are än den andra. K. till växten. K. och tjock. K. väg. K. afstånd.* (Fig. fam.) *K. om hufvudet*, som lätt blir stött, tyckmycken. — *Syn. Stackig.* — 2) (om tid) Som icke räcker, varar länge. *K. tid. På k. tid. För k. tid sedan. K. vinter, sommar. Om vintern äro dagarne k-a. Lifvet är k. Han dog efter en k. sjukdom. K. andedrägt*, då man andas tätt och med svårighet. (Både egentl. o. fig.) *Göra pinan k.*, hastigt verkställa något, som förorsakar smärta, lidande, sorg, harm, vrede. *Göra processen k.*, i all hastighet, utan omsvep och tidsutdrägt, afgöra något. — 3) (i fråga om tal och skrift) Af föga utsträckning, ej lång. *Ett k. bref, tal. K. bön, predikan. K. teaterpjäs. K-a reglor.* — 4) Som ej länge uppehåller sig med något. Sägdes om tal. *Vara k. i sitt tal. Presten var k. Jag vill vara k.*, jag skall i få ord omtala, framställa saken. — 5) Som ej uppstår lång väg. *K-a dagsresor. K. segling.* — 6) *K. syn*, då man icke ser på långt håll. *K. minne*, som snart glömmes. *K. stafvelse*, som uttalas på hälften så kort tid som en lång. *K. ton*, hastigt utstött, som ej uthålles. *K. svar*, i få ord. *K. skriftsätt*, fåordigt och sammanträngd. *K. säs*, för litet simmig. *Gifva k. besked*, helt hastigt, med få ord affärda. *K. galopp*, då hästens språng hejdass, så att man icke kommer fortare än i mindre traf. *Komma till k-a* (gammal böjd kasus), blifva öfvervunnen, komma efter; äfv. ej uppnå sitt mål, misslyckas. — *Adv.* 1) Kort tid. *Predika, tala k. Innan k. K. förut, derpå, derefter.* — 2) Med få ord. *Svara k. K. sagdt. K. och godt*, i få ord, korteligen, utan omsvep. — 3) Betecknar äfv. kort utrymme, längd, afstånd. *Han har bundit sin häst för k.* (Fig.) *Hålla någon k.*, strängt. — *Ss. K-armad, -bent, -halsad, -hårig, -luggig, -svansig.* [Kårt, Korrt.]

KORTA AF, se *Afkorta*.

KORTBLAD, körtblad, n. 3. Ett spelkort, som begagnas till annat ändamål än spel.

KORTBUK, kårtrbök, m. 2. Ett slags fisk. Cepola.

KORTELIGEN, kårrteligänn, adv. I korthet, med få ord.

KORTHET, kårtrhét, f. 3. 1) Ringa längd. *Rockens, väggens k.* — 2) Kort varaktighet. *Tidens k.* — 3) Föga utsträckning, fåordighet, få ord. *Uppsatsens, predikans k. I k. sagdt.* [Kårt —, Korrt —.]

KORTHUS, körtbus, n. 3. 1) Flera kort, med kanterna sammanställda mot hvarandra, så att de framte någon likhet med hus. *Barn roa sig att bygga k.* — 2) (fig. fam.) Lösligt uppfördt hus; äfv. mycket litet hus.

KORTKLIPPT, kårrtklippt, a. 1. Sägdes om något, som blifvit klippt nära intill, så att det är helt kort. *K. hår.*

KORTKONST, körtkånst, f. 3. Taskspelarkonst, som göres med kort.

KORTKUNG, körtkunnig, m. 2. (fig. fam.) Kung utan makt, blott till namnet.

KORTLEK, körtlék, m. 2. Fullständig samling af kort, som begagnas vid spel. *En k. består af 52 kort.* — Man har för öfrigt *Piket-, Cambiokort*; se dessa.

KORTMAKARE, kört---, m. 3. En, som tillverkar spelkort.

KORTMÅLARE, kört---, m. 3. Arbetare, som målar spelkort.

KORTON, körtön, m. 3. En orgels stämning, då den står en half ton högre än efter vanlig stämgaffel.

KORTPAPPER, körtpapperr, n. 3. Papper, som begagnas till kort.

KORTPENNINGAR, körtpänninnigar, m. 2. pl. Penningar, som sammanskjutas af spelande, för att godtgöra kostnaden för inköpta nya kort.

KORTRAFFEL, körtträffl, n. sing. Ett slags hasardspel med kort.

KORTSKUREN, kårrtsküränn, a. 2. neutr. — *et.* Afskuren helt nära intill.

KORTSKÄRARE, körtschärare, m. 3. Arbetare, som sönderskär de färdiga arken till särskilda kort.

KORTSPEL, körtspél, n. 3. Sådant slags spel, hvarvid spelkort begagnas.

KORTSPELARE, m. 3. — **LERSKA**, f. 1. En, som spelar kort.

KORTSTÄMPEL, körtstä'mpp'l, m. 2. pl. — *stämplar.* Hallstämpel, som åsättes spelkort.

KORTSYNT, kårrtsynt, a. 1. 1) Som icke ser på långt håll. — 2) (fig.) Föga förutseende.

KORTSYNTHET, f. 3. Egenskapen att vara kortsynt (både egentl. o. fig.)

KORTTÄNKT, kårrttä'nekt, a. 1. Som icke tänker mycket för sig. — *Syn.* Se *Obetänksam.* — *Adv.* Obetänksamt.

KORTVINGE, kårrtv'inge, m. 2. pl. — *vingar.* Ett slags insekt. *Necydalis.*

KORTVÄXT, kårrtvä'xt, a. 1. Kort till växten.

KORUKA, köruka, f. 1. Plätt af färsk köttäck.

KORUM, körum, n. sing. (egentl. *Chorum*, ackus. af lat. *Chorus*) Böneandakt, som soldater, på marsch eller i läger, hålla morgon och afton.

KORUND, körunnd, m. 3. Se *Stjernasafir*.

KORVETT, kårrvätt, m. 3. Litet snällseglande, tremastadt örlogsskepp utan batteri, men med glatt lag på däck, utan back- och skanskanoner. [Cor-]